

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201374
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818201374.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v spore žalobcov: 1/ Ing. Q. F., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Mgr. J. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom P. XXX/XXX, XXX XX I. - Q., obaja zastúpení obchodnou spoločnosťou JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hatallova 373/3, 029 01 Námestovo, IČO: 47 258 781, proti žalovanému: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX/XX, XXX XX I. - Q., zastúpenému JUDr. Veronikou Leppovou, advokátkou so sídlom Medvedzie 45/19, 027 44 Tvrdošín, IČO: 14 224 071, o odstránenie oplotenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-105 zo dňa 25. júna 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-114 zo dňa 02. augusta 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-105 zo dňa 25. júna 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-114 zo dňa 02. augusta 2019 potvrdzuje.

Žalobcovia v rade 1/ a 2/ majú proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť odstrániť z pozemku - z časti parcely KN-C evidovaného na katastrálnej mape ako parc. č. 181/6 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 355 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. Q., obec I. na vlastné náklady pletivové oplotenie vrátane železných tyčí a betónových základov v zmysle príloh č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou, znalkyňou z odboru geodézie a kartografie, ktorá časť je definovaná spojnicou bodov č. 12 a 237-84, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a uviedol, že prílohy č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku (výrok II.). Napokon žalobcom v rade 1/ a 2/ priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. (výrok III.).

2. Opravným uznesením č. k. 5C/22/2018-114 zo dňa 02.08.2019 súd prvej inštancie opravil písársku chybu, ku ktorej došlo vo výroku I. napadnutého rozsudku nesprávnym uvedením spojnice bodov odstraňovaného oplotenia z hranice pozemkov, a to tak že nesprávne uvedenú spojnicu bodov č. 12 a 237-84 opravil vo výroku I. napadnutého rozsudku na spojnicu bodov č. 12 a 237-87.

3. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa žalobou proti žalovanému domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená totožná povinnosť, ako ju súd prvej inštancie vymedzil vo výroku I. napadnutého rozsudku. Zároveň žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť im trovy konania.

4. Svoju žalobu odôvodnili tým, že sú výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti pozemku parcely KN-C č. 181/6 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 355 m², evidovaného na LV č. XXXX

vedeného pre k. ú. Q.. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti bezprostredne susediacej s pozemkom žalobcov, a to pozemku parcely KN-C č. 179 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 870 m², evidovaného na LV č. XXXX vedenom pre k. ú. Q.. Žalovaný v roku 2017 na základe ohlásenia stavebnému úradu vybuvoval na časti pozemku parcela KN-C č. 179 drobnú stavbu - oplotenie časti tohto pozemku, a to práve tej časti, ktorá bezprostredne susedí s pozemkom žalobcov parcela KN-C č. 181/6. Oplotenie časti pozemku bolo stavebnému úradu ohlásené a Mesto Tvrdošín ako miestne a vecne príslušný stavebný úrad vydal dňa 23.06.2017 oznámenie, že proti uskutočneniu drobnej stavby v rozsahu uvedenom v oznámení nemá námietky. Žalobcovia z dôvodu pochybnosti ohľadom správneho umiestnenia oplotenia vybudovaného žalovaným požiadali o vyhotovenie znaleckého posudku znalca Ing. Annu Šobichovú. Zo záverov jej posudku vyplýva, že nesprávnym vybudovaním došlo k zabratiu časti ich pozemku parcela KN-C č. 181/6 v rozsahu vyznačenom v prílohe č. 22 znaleckého posudku „zelenou farbou“, teda v rozsahu vypočítanom v prílohe č. 23 znaleckého posudku o celkovej výmere 6 m². Nesprávna hranica, ktorú tvorí jestvujúci plot vybudovaný žalovaným, je tvorená spojnicou bodu 12 a bodu 237-87 vyznačená v prílohe č. 22 znaleckého posudku červenou čiarou. Po zistení, že vybudované oplotenie zasahuje v rozsahu 6 m² do ich pozemku vyzvali žalovaného na odstránenie protiprávneho stavu - odstránenie nesprávne umiestneného pletivového oplotenia medzi bodmi 12 a 237-87 vrátane odstránenia železných rúrok zapustených do zeme a betónového lôžka, v ktorom sú železné rúrky umiestnené a vybudovanie nového oplotenia v zmysle vytyčenia vykonaného Ing. Annou Šobichovou, vyznačené na mieste samom oranžovou značkou, teda od bodu 237-87 po bod 237 - 13, a to na pozemok parcela KN-C č. 179 patriaci žalovanému. Výzva spolu s fotodokumentáciou prílohy č. 22 znaleckého posudku bola žalovanému doručená dňa 18.06.2018. V reakcii na výzvu žalobcov sa žalovaný v liste zo dňa 26.06.2018 vyjadril, že trasa oplotenia bola vytyčená geometrickým plánom č. LS-135/2008 zo dňa 05.11.2008 Ing. J. B., ktorý geometrický plán bol použitý pri stavebnom konaní o povolení stavby rodinného domu žalobcov a podľa tohto geometrického plánu v roku 2009 Ing. J. B. vytyčil aj pozemok žalobcov a tým aj hranicu medzi ním a pozemkom žalovaného. Právne žalobcovia svoj nárok odôvodnili odkazom na ust. § 126 a § 135c ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „OZ“).

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe predložil technický podklad Ing. X. J. zo dňa 19.03.2019, z ktorého vyplýva, že hranica jeho pozemku je posunutá do pozemku žalobcov 0,73 m, hranica pozemku žalobcov je posunutá do pozemku ich suseda B. B. 0,74 m a hranica pozemku B. B. je posunutá do pozemku jeho suseda X. Q. 0,41 m. Všetky domy v tejto lokalite stoja na pozemkoch, ktoré postavili ich právni predchodcovia a terajší majitelia ich od právnych predchodcov kúpili alebo im nehnuteľnosti darovali. Na týchto pozemkoch stáli predtým staré domy, ktoré noví majitelia pozemkov asanovali, alebo ich asanovali ich právni predchodcovia. Žalovaný ďalej uviedol, že jeho otec E. X. postavil rodinný dom, ktorý žalovanému daroval v roku 1995. Ihneď po postavení domu ho otec oplotil a doteraz na oplotení, čo sa týka umiestnenia oplotenia, neboli vykonané žiadne zmeny. Nie je preto pravdou tvrdenie žalobcov, že k zníženiu výmery ich pozemku došlo v roku 2017, pri stavbe sporného plota. Právni predchodcovia žalobcov a všetkých vlastníkov rodinných domov užívali domami zastavané pozemky tak, ako sú oplotené v súčasnej dobe, preto sa žalovaný domnieval, že dobromyseľnou a nerušenou držbou po dobu viac ako 10 rokov, všetci nadobudli pozemky tak, ako sú teraz oplotené, a to aj z dôvodu, že žiaden z vlastníkov rodinného domu pri oplotení svojho pozemku nevytyčil hranice svojho pozemku. Preto závery Ing. X. J. uvedené v technickom podklade zo dňa 19.03.2019 sú vzhľadom na dobromyseľnú držbu, správne. Žalovaný mal tak dôvodnú pochybnosť o oprávnenosti podania žaloby vzhľadom na technický podklad Ing. X. J. zo dňa 19.03.2019, ktorý stanovil šírku pozemku žalobcom 11,71 m. Táto šírka s dovolenou odchýlkou je zhodná s vytyčovacím náčrtom znalkyne Ing. Šobichovej 11,73 m a so šírkou pozemku, ktorá bola zameraná geometrickým plánom Ing. J. B. č. LS-135/2008 zo dňa 05.11.2008 v rozmeroch 11,73 m. Podľa geometrického plánu Ing. J. B. a na základe dotazu u B. B. postupoval žalovaný pri oplotení a oplotil svoj pozemok.

6. Pokiaľ ide o skutkové zistenia, súd prvej inštancie nepovažoval za sporné, že sporné oplotenie vybuvoval žalovaný na oddelenie jeho pozemku parcela KN-C č. 179, ktorého je výlučným vlastníkom, od pozemku žalobcov parcela KN-C č. 181/6, a to aj za účelom zabezpečenia súkromia pre prebiehajúcu výstavbu na pozemku žalobcov. Tiež nebolo sporné, že oplotenie pozostáva zo železných tyčí zapustených do betónových základov navzájom spojených pletivom, t.j. že oplotenie má charakter stavby ako ju definuje ust. § 119 ods. 2 OZ a aj drobnej stavby tak ako ju definuje ust. § 139b ods. 8 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).

7. Za sporný okresný súd považoval zásah do vlastníckeho práva zo strany žalovaného, ktorý sa bránil jednak tým, že k vybudovaniu oplotenia mal súhlas žalobcu 1/ a aj ďalšieho suseda s tým, že oplotenie vybuďoval podľa zamerania vykonaného Ing. J. B. v roku 2008, keď B. B. mu mal ukázať kótu (bod zamerania) vyznačenú v čase, keď sa rozdeľoval celý pozemok (t. j. keď došlo k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva písanej formou notárskej zápisnice dňa 03.12.2008) a jednak sa bránil tým, že oplotenie vybuďoval na mieste pôvodného oplotenia a v mieste, kde sa nachádzala pôvodná hospodárska budova, neskôr asanovaná. Napokon sa žalovaný bránil tým, že spornú časť pozemku žalobcov vydržal.

8. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že zo záverov súkromného znaleckého posudku, predloženého žalobcami, vyplýva, že zameraný jestvujúci plot medzi pozemkami parcelami KN-C č. 179 a KN-C č. 181/6, t. j. sporný plot vybuďovaný žalovaným, zasahuje do pozemku žalobcov parcela KN-C č. 181/6 výmerou 6 m² a v rozsahu ako je to vyznačené v grafickom náčrte tvoriaceho prílohu č. 22 tohto posudku. Zásah tvorí spojnicu bodov č. 12 a 237-87 (vyznačené červenou farbou).

9. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že sa žalovanému nepodarilo spochybníť pravdivosť v žalobe uvádzaných skutkových tvrdení, podporených znaleckým posudkom. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že oplotenie vybuďoval podľa pôvodného zamerania a vtedy určenej (jednej) kóty, žalovaný pri výstavbe ohláseného oplotenia nevykonal geometrické zameranie hranice na oddelenie jeho pozemku od pozemku žalobcov. Zameraný bod (spojnica bodov), ako vyplynulo z výpovede svedka B. B., sa nachádzal na hranici jeho pozemku (parcela KN-C č. 181/5) a oddeľoval susedný pozemok, t. j. pozemok žalobcov parcela KN-C č. 181/6 a zároveň oddeľoval pozemok svedka od hlavnej cesty. Táto Ing. J. B. v roku 2008 určená spojnica bodov neoddeľovala pozemok žalobcov od pozemku žalovaného. Ak potom žalovaný vybuďoval oplotenie spôsobom, že od tejto spojnice bodov natiahol vytyčovací pásom a určil šírku pozemku 11,73 m a následne smerom nadol určil hranicu medzi pozemkami, konajúci súd uzavrel, že nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pričom takto ním určená hranica oplotenia nedokázala spochybníť správnosť záverov znaleckého posudku č. 3/2018 Ing. Anny Šobichovej. Nepravdivým sa ukázalo aj tvrdenie žalovaného o tom, že oplotenie vybuďoval na mieste pôvodného oplotenia a aj v miestach pôvodnej hospodárskej budovy, neskôr asanovanej. Svedok Q. F. a ani svedok B. B. (o ktorého vierohodnosti súd prvej inštancie nemal dôvod pochybovať, keďže nie je v príbuzenskom pomere k žiadnej strane sporu), existenciu pôvodného plota v mieste vybuďovaného nového oplotenia nepotvrdili. Svedok B. B. uviedol, že predtým tam plot nebol. Svedok Q. F. poprel existenciu oplotenia a uviedol, že oplotenie bolo prvýkrát postavené v roku 2018. Ak potom žiaden svedok vypočutý v konaní nepotvrdil existenciu pôvodného oplotenia, nemohlo dôjsť k vybudovaniu oplotenia žalovaným uvádzaným spôsobom (t. j. od existujúcej spojnice bodov - kóty) po hranici pôvodného oplotenia. Z uvedeného dôvodu nemohli byť na strane žalovaného splnené podmienky pre vydržanie spornej časti pozemku žalobcov, ktorá bola zabratá oplotením. Existencia pôvodného oplotenia v spore nebola nepreukázaná. Bolo však preukázané, že v smere od pozemku žalobcov na tomto mieste stáli - rodinný dom súp. č. XX, pôvodne súp. č. XX s humnom a drevenou prístavbou (drevená izba a kôlna) a v smere od pozemku žalovaného parc. č. 179 sa pôvodne nachádzalo humno, ktoré stavby na seba nadväzovali. Z uvedeného dôvodu nebolo na tomto mieste budované oddeľujúce oplotenie, ktoré by u žalovaného (resp. ešte jeho právnych predchodcov) mohlo vyvolať objektívne ospravedliteľný skutkový omyl s „prihliadnutím na všetky okolnosti“, že je oprávneným držiteľom spornej časti pozemku, keďže ho nerušene užíva. Na strane žalovaného teda absentujú základné predpoklady pre vydržanie vlastníckeho práva, ktoré stanovuje ust. § 134 ods. 1 a 3 OZ, a to oprávnená a nepretržitá dobromyseľná držba trvajúca najmenej 10 rokov, ktorá by vychádzala z hoc aj domnelého právneho titulu. Oplotenie bolo vybuďované po roku 2017, dovtedy oplotenie neexistovalo. Dobromyseľnosť nepreukázalo ani žalovaným prevedené oplotenie podľa kóty (spojnice bodov), ktorá bola určená (zameraná) na oddelenie iných pozemkov. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že časť oplotenia postavil na mieste pôvodnej hospodárskej budovy, súd prvej inštancie poukázal na znalecký posudok, ktorý v posudkovej časti konštatoval, že hranica medzi dotknutými pozemkami bola polohovo a geometricky prvýkrát určená v roku 2008, a to geometrickým plánom č. LS - 135/2008, ktorý bol súčasťou dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva č. V 1895/08 (t. j. tej, o ktorej sa zmieňoval žalovaný a svedok B. B.). Ak potom aj žalovaný uvádzal, že časť oplotenia vybuďoval na mieste neskôr asanovanej hospodárskej budovy (humna), z obsahu znaleckého posudku bolo preukázané, že hranicu medzi parcelami tvorí priamka a nie je nikde zalomená, tiež túto hranicu netvorí múr niekdajšieho domu súp. č. XX., na ktoré nadväzovalo humno. Teda, ak by aj žalovaný skutočne vybuďoval plot na mieste niekdajšej hospodárskej budovy, táto netvorila hranicu medzi dotknutými pozemkami. Ak aj žalovaný predložil technický podklad Ing. J.,

ktorý konštatoval posunutie hraníc v teréne u všetkých pozemkov všetkých susediacich vlastníkov, bol tento bez právneho významu na predmet sporu, keďže nebol spôsobilý spochybniť zásah žalovaného do vlastníctva žalobcov. Tento dôkaz by mal význam za predpokladu, že by všetci susediaci vlastníci uzatvorili dohodu (mimo súdu), ale by boli účastníkmi zmluvy, v obsahu ktorého by vzájomne uznávali vlastníctvo toho-ktorého suseda, ktorý im svojím oplotením zasahuje do vlastníckeho práva.

Aj skutočnosť, že žalobcovia zasahujú do vlastníckeho práva svojho suseda nezakladala nedôvodnosť podanej žaloby a už vôbec nie titul na oprávnenú držbu žalovaného.

10. V nadväznosti na uvedené potom súd prvej inštancie žalobe podľa ust. § 126 OZ v celom rozsahu vyhovel, keďže žalovaný neoprávnene zasiahol do vlastníckeho práva žalobcov v preukázateľnom rozsahu 6 m² na spojnici bodov č. 12 a č. 237-87 a žalovanému uložil podľa ust. § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s odkazom na ust. § 135c ods. 1 OZ povinnosť odstrániť na vlastné náklady pletivové oplotenie vrátane železných tyčí a betónových základov. Zároveň určil, že prílohy č. 22 a č. 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou tvoria neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Právne posúdenie veci súd prvej inštancie založil na ust. § 119 ods. 2, § 126, § 134 ods. 1 a 3, § 135c ods. 1 OZ a ust. § 139b ods. 8 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. (stavebný zákon).

11. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, preto napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň namietal, že výroková časť napadnutého rozsudku (výrok I.) je nejasná a nezrozumiteľná, pretože v bode 12 znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 je uvedená šírka pozemku žalobcov, na ktorej je postavené oplotenie žalovaného, ale predovšetkým tam nie je uvedená dĺžka pozemku, z ktorej by malo byť oplotenie odstránené. Spojnice bodov č. 12 a č. 237-87 nie sú presné a jasné, pretože jednak netvoria obdĺžnik s rovnakými stranami, bod 237-87 zasahuje viac než do polovice dĺžky pozemku, pričom zelenou farbou, ktorou by mala byť označená sporná časť pozemku, je vyznačená podstatne kratšia časť pozemku, ako tvorí spojnica bodov č. 12 a č. 237-87. Teda nie je zrejmé aká dĺžka oplotenia, na akej šírke pozemku žalobcov v 1. a 2. rade má byť odstránená. Toto však napadnutý rozsudok postráda. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný pochybnosti, v akej šírke a v akej dĺžke pozemku, vzhľadom na nerovnostranný obdĺžnik vyznačený v znaleckom posudku Ing. Anny Šobichovej č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018, by mal oplotenie odstrániť.

14. V ďalšom žalovaný s poukazom na odsek č. 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku namietal, že z tejto časti rozhodnutia sa javí, že postavil oplotenie až potom, čo Ing. Anna Šobichová vyhotovila znalecký posudok. Toto však nezodpovedá skutočnosti, pretože oplotenie bolo postavené v roku 2017 a znalecký posudok bol Ing. Annou Šobichovou vyhotovený v roku 2018. V znaleckom posudku Ing. Anny Šobichovej je v kolónke „nové hranice boli v prírode označené“ uvedené plotmi, múrom a kovovými rúrkami. On však nemá vedomosť o tom, že znalkyňa takýmto spôsobom vytyčila hranice pozemkov. Značku oranžovou farbou urobil otec žalobcu 1/ Q. F. O tom môže predložiť dôkaz výpoveďou svedkov, ktorí ho pri tejto práci videli. Takýto postup znalkyne znižuje hodnovernosť vytyčovacieho náčrtu. Žalobcovia si dali urobiť vytyčovací náčrt. Ing. Šobichovej ako súkromné osoby, preto žalovaný nemal možnosť pripomienkovať tento náčrt. Obdržal ho totiž až spolu so žalobným návrhom, a súd prvej inštancie jeho pripomienky uvedené vo vyjadrení nevzal do úvahy.

15. Súčasne žalovaný v nadväznosti na odsek č. 5 odôvodnenia napadnutého rozsudku, (kde bolo uvedené, že samotná znalkyňa sa v znaleckom posudku vyjadrila, že vlastnícka hranica medzi dotknutými pozemkami strán sporu bola polohovo a geometricky určená prvýkrát v roku 2008, a to geometrickým plánom č. L-135/2008), poukazoval na to, že takto samotná znalkyňa a súd prvej inštancie potvrdili jeho tvrdenie, že pozemok parcela KN-C č. 179 užívali už jeho predchodcovia po dobu viac ako 10 rokov v dobrej viere, že sa jedná o ich vlastníctvo a po tom, čo mu v roku 1994 dom daroval jeho otec do roku 2008, kedy bol geometrický plán vyhotovený, užíval tento pozemok žalovaný po dobu viac ako 10 rokov. Žalovaný súčasne poukazoval na to, že geometrickým plánom č. L-135/2008 bola šírka pozemku žalobcov zameraná na 11,73 m. Túto šírku pozemku však potvrdil pri svojom meraní vo svojom technickom podklade zo dňa 19.03.2019. V nadväznosti na uvedené sa žalovaný domnieval, že týmto bolo potvrdené jeho tvrdenie, že jeho právni predchodcovia vydržali pozemky podľa skutočnej držby, vrátane časti pozemku žalobcov. Vlastnícku hranicu tak, ako bola zameraná geometrickým plánom č. L-135/2008 si žalobca 1/ a žalovaný vzájomne odsúhlasili, čo možno odvodiť aj zo skutočnosti, že

šírka pozemku žalobcov je zhodná so šírkou pozemku zameranou geometrickým plánom č. L-135/2008. Taktiež vlastnícka hranica pozemkov strán podľa tohto geometrického plánu je zhodná s hranicou pozemkov tak, ako ich užívali ich právni predchodcovia.

16. K odseku č. 5 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde bolo uvedené, že znalkyňa konštatovala, že na základe porovnania pozemno-knižnej mapy, poľného náčrtu z roku 1941, poľného náčrtu z roku 1973, hranicu medzi parcelami tvorí priamka a nie je nikde zalomená, žalovaný poukazoval na poľný náčrt z roku 1941, na ktorom je deliaca čiara medzi pozemkami veľmi hrubá, preto pri rozdieli 0,58 m nie je možné s určitosťou tvrdiť, že tam nie je zalomenie. V geometrickom pláne Ing. J. B. č. LS - 135/2008, kde sú deliace čiary medzi pozemkami zakreslené tenšie, je tento zlom možno vidieť na zameranej prístavbe pôvodného rodinného domu súp. č. XX.

17. Zároveň žalovaný uviedol, že to, že pozemok parcela KN-C č. 179 držal a užíval tak, ako je teraz oplotený, dokazujú aj fotografie, ktoré v spore predložil a boli urobené cca pred 15 rokmi. Na jednej z týchto fotografií je možno vidieť, že na spornej časti pozemku mal uložený gáter a na druhej fotografii možno vidieť, že na tomto pozemku mal ohradu pre sliepky (časť pozemku, na ktorom mal ohradu pre sliepky a gáter, je podstatne širšia, ako 0,58 m). Z fotografií vyplýva, že budovy na seba nenadväzovali. Medzi nimi existovala medzera.

18. Žalovaný sa ďalej nestotožnil s odsekou 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku, konkrétne, že pri určení hranice medzi dotknutými pozemkami strán nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď natiahol vytyčovacie pásmo a určil šírku pozemku 11,73 m. Vlastnícka hranica medzi pozemkami bola zameraná geometrickým plánom Ing. J. B. č. LS-135/2008 a on nemal dôvod spochybňovať odbornú spôsobilosť zhotoviteľa tohto geometrického plánu. V roku 2017 považovali spolu so žalobcom 1/ vlastnícku hranicu medzi ich pozemkami za správne zameranú. Ako Ing. Šobichová správne uviedla, jednalo sa o prvé vytyčenie vlastníckej hranice medzi dotknutými pozemkami strán, preto v tomto prípade nie je možné tvrdiť, že nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Aj keď v tomto prípade tieto pozemky v tejto lokalite zasahujú do pozemkov susedov, nemá to vplyv na skutočnosť, že tieto pozemky v doterajšej výmere boli užívané právnymi predchodcami a že tieto pozemky právni predchodcovia vydržali podľa skutočnej a nerušenej držby. Touto skutočnosťou sa však súd prvej inštancie vôbec nezaoberal.

19. Žalovaný tiež namietal závery súdu prvej inštancie, že jeho tvrdenie o tom, že oplotenie vybudoval na pôvodnom oplotení a aj v miestach pôvodnej hospodárskej budovy, sa ukázalo ako nepravdivé, pričom svedkovia Q. F. a B. B. existenciu pôvodného oplotenia v mieste vybudovaného nového oplotenia nepotvrdili, a to tvrdiac, že svedka Q. F. možno považovať za zaujatého svedka, pretože na jeho podnet je vedený tento spor. On bol pri meraní pozemku, zúčastnil sa všetkých pojednávaní, pričom žalobcovia sa žiadneho pojednávania nezúčastnili, ani neboli v tomto konaní vypočutí. Svedok B. B., ktorého súd prvej inštancie považoval za nezaujatého svedka, existenciu plotu nevyhlásil. Uviedol len, že on tam plot nevidel. Súd prvej inštancie však vôbec nevzal do úvahy čestné vyhlásenie B. X., brata otca žalovaného, ktorý prehlásil, že oplotenie, ktoré vybudoval žalovaný, je na mieste pôvodného oplotenia, ktoré tu bolo v minulosti postavené a to v mieste okolo existujúcej drevárne až k ceste.

20. Žalovaný tak prezentoval názor, že pozemok parcela KN-C č. 179, k. ú. Q., vydržaním nadobudli do vlastníctva ešte jeho právni predchodcovia a že v priebehu sporu dostatočne preukázal jeho nadobudnutie do vlastníctva vydržaním.

21. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Mali za to, že výrok napadnutého rozsudku v znení opravného uznesenia je dostatočne zrozumiteľný a vykonateľný. Súd prvej inštancie v ňom presne uviedol, v ktorej časti má žalovaný odstrániť sporné oplotenie, vybudovaním ktorého zasiahol do ich pozemku parcela KN-C č. 181/6. Táto časť je definovaná grafickou a písomnou prílohou znaleckého posudku Ing. Šobichovej, a to ako spojnice bodov č. 12 až č. 237-87 (grafická príloha č. 22 posudku) a následne sú tieto body z geodetického hľadiska určené súradnicami v prílohe č. 23 posudku označenej ako výpočet zabratej plochy. Ktorýkoľvek geodet, ktorého si za účelom ukázania týchto bodov na mieste samom objedná žalovaný, na základe takto určených súradníc vie na mieste samom presne určiť od ktorej časti po ktorú časť má žalovaný fyzicky splniť povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím súdu. Obe prílohy znaleckého posudku tvoriace neoddeliteľnú súčasť napadnutého rozsudku sú dostatočným technickým podkladom na splnenie uloženej povinnosti. Tvrdenie žalovaného ohľadom nejasnosti rozsudku súdu prvej inštancie čo do uloženej povinnosti žalovanému nie sú dôvodné.

23. Pokiaľ žalovaný namietal hodnovernosť záverov vytyčovacieho náčrtu Ing. Šobichovej z dôvodu, že znalkyňa vo vytyčovacom náčrte uviedla, že nové hranice boli v prírode onačené plotmi, múrom a kovovými rúrkami, pričom v skutočnosti podľa tvrdenia žalovaného takýmto spôsobom

znalkyňa hranice nevytyčovala, tieto tvrdenia žalovaného nie je pravdivé. Vo vytyčovacom náčrte zo dňa 04.04.2018 vyhotovenom Ing. Šobichovou sa uvádza, že nové hranice boli v prírode označené drevenými kolíkmi označenými farebným sprejom. Uvedené napokon potvrdzuje aj tvrdenie žalobcov, že na začiatku nesprávne vybudovaného oplotenia bolo na zemi znalkyňou pri ohliadke farebným sprejom vyznačené, kde malo byť správne žalovaným začaté s budovaním oplotenia. Uvedenú skutočnosť žalobcovia preukázali súdu fotografiou pripojenou vo fotodokumentácii, ktorú priložili k žalobe. Tvrdenie žalovaného, že túto značku sprejom na zemi označil otec žalobcu 1/ nie je pravdivé a napokon ani toto tvrdenie nebolo zo strany žalovaného v konaní riadne preukázané. Ak žalovaný ďalej vo svojom odvolaní uviedol, že vlastnícka hranica pozemkov strán vytyčená geometrickým plánom Ing. B. č. LS-135/2008 zo dňa 06.11.2008 je zhodná s hranicou pozemkov tak, ako ich užívali právni predchodcovia, uvedené tvrdenie žalovaného je v rozpore s tým, čo počas konania tvrdil a napokon tvrdí aj vo svojom odvolaní. Zo znaleckého posudku Ing. Šobichovej vyplýva, že na vlastnícku hranicu tak, ako bola určená geometrickým plánom z roku 2008 nadviazala vo svojom posudku a teda určila na mieste samom, či plot vybudovaný žalovaným bol, alebo nebol vybudovaný v súlade s vlastnícky určenou hranicou z roku 2008. Záverom posudku bolo zistenie, že žalovaný túto hranicu nerešpektoval a vybudovaním oplotenia zasiahol do pozemku žalobcov. Uvedené tvrdenie napokon vylučuje aj ďalšie tvrdenie žalovaného o vydržaní zabratej časti pozemku žalobcov. Ak teda žalovaný na jednej strane tvrdí, že užíval on a aj jeho právni predchodcovia pozemok tak, ako bol vytyčený Ing. B. v roku 2008 a znalkyňa potvrdila, že žalovaný vybuvoval oplotenie v rozpore s touto hranicou, nad rámec tejto hranice, vylučuje to skutočnosť, že by túto zabratú časť pozemku užíval, ako to v podstate on sám uvádza.

24. Nad rámec uvedeného mali žalobcovia mali za to, že žalovaný nepreukázal splnenie základných predpokladov na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Nepreukázal a dokonca ani netvrdil existenciu ani len putatívneho titulu nadobudnutia práva. Vydržanie vlastníckeho práva nie je iba faktickým stavom, ale musí v sebe inkorporovať aj existenciu právneho panstva nad vecou, t. j. že držiteľ vec drží s ohľadom na všetky okolnosti a to na základe určitého právneho titulu nadobudnutia. Civilné sporové konanie je postavené na povinnosti tvrdiť a napokon aj preukázať svoje tvrdenia, jednak čo do skutkových, ako aj právnych okolností nevyhnutých pre posúdenie uplatneného nároku. Ak žalovaný počas konania vzniesol námietku vydržania zabratej plochy pozemku žalobcov, mal povinnosť nielen tvrdiť, ale napokon aj preukázať splnenie tejto esenciálnej podmienky na konštatovanie o nadobudnutí vlastníckeho práva na základe vydržania. Žalovaný v konaní vôbec netvrdil na základe akého putatívneho titulu sa chopil držby zabratého pozemku. Iba z existencie tvrdeného skutkového stavu nemožno spoľahlivo konštatovať, či a najmä kedy malo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním, kedy došlo k uplynutiu vydržacej doby a či držba opierajúca sa o takto tvrdený a preukázaný putatívny titul bola dobromyseľná. Ak žalovaný súčasne tvrdil, že zabratú plochu mali do vlastníctva nadobudnúť vydržaním ešte jeho právni predchodcovia. Opätovne však absentuje akékoľvek tvrdenie a preukázanie na základe akého titulu a kedy malo dôjsť k začatiu plynutia údajnej vydržacej doby u právnych predchodcov žalovaného.

25. V konaní napokon nebolo zo strany žalovaného riadne preukázané tvrdenie o skutkovom stave, t. j. že by na mieste sporného oplotenia, ktorého odstránenia sa žalobcovia domáhajú v tomto spore, stálo pôvodné oplotenie, ktoré by žalovaný pri budovaní nového oplotenia rešpektoval. Vylučovalo to hneď niekoľko skutočností: vypočutí svedkovia Q. F. a B. B. nepotvrdili existenciu pôvodného oplotenia. Svedok B. B. uviedol, že predtým tam nebol plot, možno že niekde na kraji. Z takto formulovanej odpovede možno jednoznačne konštatovať, že svedok vylúčil existenciu riadneho pôvodného oplotenia. Aj samotný žalovaný na pojednávaní dňa 05.06.2019 vo svojom prednese uviedol, že pôvodné oplotenie existovalo len v torzách, zvyšky sa našli v zemi. V odpovedi na mimosúdnu výzvu splnomocneného zástupcu žalobcov zo dňa 26.06.2018 ako dôvod vybudovania oplotenia žalovaný vôbec nespomínal, že by ho budoval na mieste nejakého pôvodného oplotenia. Ako dôvod uviedol, že plot vybuvoval z dôvodu stavebnej činnosti na pozemku žalobcov, aby mal zabezpečené súkromie a oddych. Opäť v tomto liste žalovaný uviedol, že trasu oplotenia vytyčil podľa GP č. LS-135/2008 zo dňa 05.11.2008 (ak by na pôvodnom mieste stál pôvodný plot, ktorý mal tak, ako to tvrdil žalovaný len rešpektovať, nestaval by tento plot v zmysle vytyčenia geodeta, ale meradlom by mu bolo práve toto pôvodné oplotenie). Všetky uvedené skutočnosti napokon vyvracajú prípadnú dobromyseľnosť v držbe spornej, zabratej časti pozemku žalobcov.

26. Žalovaný k doručenému vyjadreniu žalobcov odvoláciu repliku nepodal a odvolaciemu súdu neboli už predložené žiadne ďalšie podania strán.

27. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - žalovaným v neprospech, ktorého bolo rozhodnuté, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a napokon proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie postavil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o žalobe žalobcov 1/ a 2/, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

29. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky žalovaného formulované v podanom oprávnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie. V zmysle ust. § 380 CSP je totiž odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil.

30. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR spis. zn. II. ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II. ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

31. Z ust. čl. 6 až 8 CSP vyplýva, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že je povinnosťou strán sporu tvrdiť rozhodné skutočnosti (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP) a navrhovať o nich dôkazy (čl. 8 CSP). Okrem povinnosti tvrdenia tak majú strany sporu dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich vlastných tvrdení. Uvedené povinnosti môže strana plniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva zaťažuje tú stranu sporu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva, stranou sporu tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Nesplnenie tejto povinnosti je pravidelne sankcionované rozhodnutím, ktoré vyznieva nepriaznivo pre stranu sporu, ktorá tzv. dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno síce postihuje strany sporu, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam. Tento význam sa spája s procesnou situáciou v spore, v ktorom je isté, napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom, že skutkový stav zostane neobjasnený. Nezistenie potrebného skutkového stavu nemôže viesť k tomu, že súd odmietne rozhodnúť vo veci samej. Inštitút dôkazného bremena dovoľuje a ukladá súdu meritórne rozhodnúť aj v takomto prípade. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané, resp. za vyvrátené. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane

tej-ktorej strany sporu treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

32. Čo sa týka posúdenia odvolacích námietok žalovaného, v prvom rade sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že výroková časť napadnutého rozsudku, t. j. časť označená ako výrok I., je nejasná a nezrozumiteľná. Z tejto časti výroku napadnutého rozsudku v spojení s výrokom II. napadnutého rozsudku a jeho neoddeliteľnou súčasťou - prílohy č. 22 a č. 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou, je, aj napriek určitej „kostrbatosti“ textu, jednoznačne určité, že žalovanému bola uložená povinnosť odstrániť sporné oplotenie v jeho časti, ktorá sa nachádza na pozemku žalobcov parcela KN-C č. 181/6, k. ú. Q., a to medzi bodmi č. 12 a č. 237-87, ako sú tieto polohovo (súradnicami) určené v prílohách č. 22 a č. 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Uložená povinnosť žalovanému bola bez akýchkoľvek pochybností určená teda tak, že žalovaný je povinný odstrániť celú časť tohto sporného oplotenia nachádzajúcu sa medzi týmito dvoma jednoznačne (súradnicami) polohovo určenými bodmi. Je síce pravdou, že časť dotknutého pozemku žalobcov uvedeného vo výroku I. napadnutého rozsudku je definovaná len spojnicou dvoch bodov (č. 12 a č. 237-87). Avšak vzhľadom na to, že sporná časť oplotenia žalovaného sa nachádza presne na tejto spojnici medzi týmito dvoma bodmi, čo dostatočne nezameniteľne identifikuje spornú časť oplotenia, ktorú je povinný žalovaný odstrániť, je bez právneho významu neurčenie zabratej plochy dotknutého pozemku žalobcov časťou sporného oplotenia. V danom prípade totiž nešlo o uloženie povinnosti vypratať časť pozemku žalobcov, ale o uloženie povinnosti odstrániť časť oplotenia postaveného žalovaným na dotknutom pozemku vo vlastníctve žalobcov. Rovnako ak ide o zelenú plochu, vyznačenú na prílohe č. 22 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou, ktorá mala predstavovať sporným oplotením žalovaným zabranú časť dotknutého pozemku žalobcov, vymedzenie tejto plochy z hľadiska vykonateľnosti napadnutého rozsudku je bez právneho významu. Napadnutý rozsudok totiž vo výroku na žiadnu zelenú plochu neodkazuje.

33. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], odvolací súd túto považoval za nedôvodnú.

34. V kontexte poukazu žalovaného v odvolaní na odseky č. 4. a č. 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd poukazuje na to, že tieto odseky neobsahujú žiadne závery súdu prvej inštancie, ale sú len súčasťou (v podstate presným prevzatím) opisu rozhodných skutočností a argumentácie žalobcov v rade 1/ a 2/, ktorými tieto odôvodnili svoju žalobu (strana 3. a 4. žaloby). Odhliadnuc od uvedeného, krajský súd v zhode so závermi okresného súdu poukazuje na to, že žalovaný, ak ide o určenie hranice dotknutých pozemkov strán sporu, poukazoval na geometrický plán vyhotovený dňa 05.11.2008 Ing. J. B. č. LS-135/2008 a súčasne na technický podklad vyhotovený dňa 19.03.2019 Ing. X. J.. Odvolací súd konštatuje zhodu medzi všetkými týmito geodetickými podkladmi, katastrálna hranica medzi dotknutými pozemkami strán je v každom tomto podklade zakreslená v tom istom priebehu. Z týchto podkladov je bez najmenších pochybností zrejmé, že hranica medzi dotknutými pozemkami strán prebieha v priamke, nie je nikde zalomená (ani v geometrickom pláne Ing. J. B., ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, k tomu viď aj záznam podrobného merania zmien vyhotovený Ing. J. B. dňa 06.11.2008 ako príloha č. 17 znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej, rovnako aj poľné náčrty č. 4 a č. 010 ako prílohy č. 4 a č. 5 znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej) a zároveň neprebieha v mieste priebehu asanovanej hospodárskej budovy a niekdajšieho domu súp. č. XX (k tomu viď aj str. 3 znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej: „... hranicu medzi parcelami C KN č. 181, 182 a 179, 180 tvorí priamka a nie je nikde zalomená, tiež túto hranicu netvorí múr niekdajšieho domu súp. č. XX ...“). Je zjavné, že žalovaný až v priebehu sporu, uvedomujúc si neobhájiteľnosť svojej argumentácie, začal produkovať argumentáciu o nadobudnutí spornej časti dotknutého pozemku žalobcov (teda časti pridruženej sporným oplotením k pozemku žalovaného) vydržaním. Vzhľadom k uvedenému a jednoznačným záverom znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej, že sporný plot žalovaného zasahuje do dotknutého pozemku žalobcov v rozsahu podľa prílohy č. 23, ako aj k následnej argumentácii žalovaného o vydržaní sporným oplotením oddelenej časti pozemku žalobcov, odvolací súd považoval za účelovú argumentáciu žalovaného o spôsobe vytýčenia hranice dotknutých pozemkov strán sporu Ing. Annou Šobichovou na mieste samom. V nadväznosti na to odvolací súd považoval za nadbytočné akékoľvek dokazovanie navrhované žalovaným, ktoré malo preukázať akékoľvek konanie otca žalobcu 1/ Q. F. pri označení hranice medzi dotknutými pozemkami strán na mieste samom.

35. Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu žalovaného smerujúcu proti záveru súdu prvej inštancie, že z jeho strany nedošlo k vydržaniu časti dotknutého pozemku žalobcov (teda časti pridruženej sporným oplotením k pozemku žalovaného), odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že vydržanie patrí k všeobecným originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva dlhodobou držbou oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. K zákonným predpokladom vydržania okrem spôsobilého predmetu vydržania (veci, ku ktorým nemožno nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, negatívne vymedzuje cit. ust. § 134 ods. 2 OZ) patria: a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržačiu dobu, b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav držby predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, ktorá je pri hnutelnostiach tri roky a pri nehnuteľnostiach desať rokov (§ 134 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01.01.1992, predtým § 135a ods. 1 OZ v znení účinnom od 01.04.1983 do 31.12.1991). Prekážkou nepretržitosti nie je právne nástupníctvo, pretože právny nástupca si do vydržacej doby môže započítať aj dobu, po ktorú vec oprávnené držal jeho právny predchodca. Plynutie vydržacej doby je pretrhnuté vtedy, ak držiteľ prestane byť dobromyseľný alebo prestane nakladať s vecou ako so svojou. Pre oprávnenú držbu (ako podmienku pre vydržanie) nepostačuje len subjektívne presvedčenie držiteľa o tom, že vec alebo právo mu patrí, ale je potrebné, aby držiteľ bol v dobrej viere „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“. Túto podmienku vykladá publikovaná judikatúra tak, že posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu vec alebo právo náleží, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať i k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda i k právnemu dôvodu („titulu“), ktorý by mohol mať za následok vznik práva (napr. zmluva, ktorá je síce absolútne neplatná, ale na základe nej sa osoba ujala držby, pričom neplatnosť spočíva v skutočnostiach, ktoré vyžadujú kvalifikované právne posúdenie, a držiteľ na to nemá potrebné odborné predpoklady a pod.). Otázka existencie dobrej viery sa posudzuje z hľadiska objektívneho, teda podľa toho, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno na ňom požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti, že mu vlastnícke právo patrí. Pokiaľ ide o problematiku vydržania časti susedného pozemku, keď nadobúdateľ nehnuteľnosť vstúpi do držby časti pozemku, ktorý nenadobudol (napr. kúpou, darovaním), môže byť nadobúdateľ so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom aj tejto časti práve na podklade nadobúdacieho titulu k svojmu pozemku. Jedným z hľadísk pre posúdenie ospravedliteľného omylu držiteľa je v takomto prípade aj pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku.

36. V konkrétnostiach posudzovanej veci však (rovnako ako aj žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu) krajský súd poukazuje na zmatečnosť a nekonzistentnosť argumentácie žalovaného počas celého priebehu sporu. Na jednej strane sa žalovaný snažil spochybňovať závery znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej, na druhej strane, porovnávajú jej závery s inými geodetickými podkladmi (aj ním produkovanými), zrejme vedomý si, neudržateľnosti prvotnej argumentácie a skutočnosti že oplotením zasiahol do dotknutého pozemku žalobcov, tvrdil, že z jeho strany, príp. zo strany jeho právnych predchodcov došlo k vydržaniu časti dotknutého pozemku žalobcov (pridruženej sporným oplotením k pozemku žalovaného). Pozornosti odvolacieho súdu neušlo ani to, že žalovaný v stanovisku zo dňa 26.06.2018 k výzve žalobcov, na ktoré odkázal vo svojom vyjadrení k žalobe, akokoľvek nespomenul, že pred rokom 2017, kedy vybudoval sporné oplotenie, jestvovalo na mieste samom iné oplotenie, ktoré by oddeľovalo dotknuté pozemky strán. Žalovaný v spomenutom stanovisku výslovne uviedol, že trasu oplotenia vytýčil podľa geometrického plánu Ing. J. B. č. LS-135/2008 zo dňa 05.11.2008, pričom podľa tohto geometrického plánu Ing. J. B. vytýčil aj dotknutý pozemok žalobcov parcela KN-C č. 181/6 a hranicu medzi týmto pozemkom a pozemkom žalovaného parcela KN-C č. 179. Ak by boli pravdivé tieto tvrdenia žalovaného, sporné oplotenie by prebiehalo na hranici dotknutých pozemkov strán, a to vzhľadom k už spomenutej totožnosti priebehu hranice dotknutých pozemkov určenej Ing. J. B. a Ing. Annou Šobichovou.

37. Ďalej žalovaný tvrdil, že spornú časť dotknutého pozemku žalobcov užívali už jeho právni predchodcovia a potom aj on, pričom uvedené mala preukazovať žalovaným tvrdená skutková okolnosť, že dotknuté pozemky na mieste samom už aj v minulosti oddeľovalo oplotenie, ktoré prebiehalo na rovnakom mieste ako sporné oplotenie. Táto žalovaným tvrdená skutková okolnosť mala zrejme preukazovať dobromyseľnosť žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov, že im ako súčasť pozemku parcela KN-C č. 179 patrí aj časť pozemku parcela KN-C č. 181/6 pričlenená k ich pozemku uvedeným oplotením. Existencia oplotenia však nebola žalovaným v konaní bez pochyb preukázaná. Jedinými dôkazmi, ktoré mali nasvedčovať pravdivosti sporných tvrdení žalovaného, bolo čestné vyhlásenie B. X. zo dňa 03.06.2019 a jedna fotografická snímka zachytávajúca kúsok akéhosi oplotenia medzi stavbami (druhú fotografickú snímku, z ktorej malo vyplývať osadenie gátra predložil žalovaný až v odvolacom konaní, preto nebolo možné na ňu v zmysle ust. § 366 CSP prihliadať). Naopak výpovede svedkov Q. F.

a B. B. tieto skutkové tvrdenia žalovaného nepodporili. Ak aj žalovaný namietal vierohodnosť svedka Q. F. s poukazom na to, že práve z jeho iniciatívy bol vedený predmetný spor, vierohodnosť svedka B. B. (ako na to poukázal aj súd prvej inštancie) nebola ničím spochybnená. Možno prisvedčiť žalovanému, že svedok B. B. existenciu tvrdeného pôvodného oplotenia úplne nevyvrátil, ale podstatné je to, že ju ani nepotvrdil. Práve žalovaného však zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie existencie ním tvrdeného niekdajšieho oplotenia. Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd považoval za zásadný dôvod, prečo v spore nebolo preukázané vlastníctvo žalovaného k spornej časti dotknutého pozemku žalobcov, to, že žalovaný neprodukoval žiadne tvrdenia (a už vôbec nie dôkazy) o takých skutočnostiach, na podklade ktorých mohol či už on, resp. jeho právni predchodcovia založiť svoju dobromyseľnosť (skutkový omyl) v tom, že mu/im patrí aj sporná časť dotknutého pozemku žalobcov. Dobromyseľnosť žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov totiž nemožno odvodzovať len na podklade toho, že v minulosti mali byť dotknuté pozemky strán oddelené oplotením. Takáto skutková okolnosť sama o sebe nemohla založiť oprávnenú držbu žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov. Pre vznik oprávnenej držby, t. j. dobromyseľnosti žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov o tom, že mu/im sporná časť dotknutého pozemku žalobcov patrí, bolo totiž primárne potrebné, aby pristúpila taká skutková okolnosť, na ktorej by mohli založiť presvedčenie o určitom priebehu hranice medzi dotknutými pozemkami strán (resp. ich právnych predchodcov). Takáto skutková okolnosť nebola tvrdená ani v čestnom vyhlásení B. X. zo dňa 03.06.2019. Takouto skutkovou okolnosťou by mohlo byť práve určité zameranie hranice dotknutých pozemkov. Na takéto zameranie aj žalovaný odkazoval, a to práve vykonané Ing. J. B. v roku 2008 (uskutočnené podľa záznamu podrobného merania zmien, ako prílohy č. 17 znaleckého posudku Ing. Anny Šobichovej, dňa 20.10.2008). Súčasne v odvolaní výslovne uviedol, že vlastnícka hranica pozemkov strán podľa tohto geometrického plánu je zhodná s hranicou pozemkov tak, ako ich užívali ich právni predchodcovia. Zameranie vykonané Ing. J. B. však jednoducho korešponduje s katastrálnou hranicou dotknutých pozemkov strán (teda nie priebehu sporného oplotenia) a súčasne od jeho zamerania (dňa 20.10.2008) k doručeniu výzvy žalobcov na odstránenie protiprávneho stavu zo dňa 14.06.2018 žalovanému, t. j. dňa 18.06.2018, neuplynula doba 10 rokov prípadnej oprávnenej držby, nevyhnutná pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Počnúc dňom 18.06.2018 však došlo k pretrhnutiu prípadného plynutia vydržacej doby.

38. Odvolací súd tak považoval za správny záver súdu prvej inštancie o tom, že zo strany žalovaného (resp. jeho právnych predchodcov) nedošlo k preukázaniu nadobudnutia vlastníckeho práva k spornej časti dotknutého pozemku žalobcov vydržaním a teda v danom prípade nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

39. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci, t. j. vo výrokoch I. a II. ako vecne správny potvrdil. Nadväzne potvrdenie rozhodnutia v meritórnej časti zakladá správnosť aj odvolaním napadnutého výroku o náhrade trov konania (výrok III.).

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcom 1/ a 2/ priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ mali v tomto štádiu konania plný úspech. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie,

proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

(§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).